

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,94

Dada anterior: 0,94

La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagis
297

Dada anterior: 683

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
180

Dada anterior: 181

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez arriba pletòr

FI • Arriba l'hora de concedir-los i se sent amo del calendari i més fort que mai per Colón, el fangar d'Ayuso amb el rei i la fi de Díaz **FE** • “El més constitucional és construir convivència” **PP** • Casado desautoritza la líder madrilenya i exculpa el rei

David Portabella
MADRID

La concessió de l'indult és per Pedro Sánchez creuar el Rubicó en l'equador del mandat i no poder mirar enrere, però la factoria de metàfores de La Moncloa prefereix parlar —com ha fet Carmen Calvo a *La Vanguardia*— del “pas de les Termòpiles”, en què els grecs que van aturar els perses al segle V abans de crist serien com les tropes *monclovites* del present davant els que clamen a Colón amb banderes de la legió i caps de toro com a disfressa intimidatòria. Quan s'acosta l'hora de la “magnanimitat”, Sánchez arriba a la cita en un estat pletòric que el fa sentir-se amo del calendari gràcies a una constel·lació de fets: la concentració de Colón en què només Vox no va ser increpat, el fangar en què Isabel Díaz Ayuso ha situat el rei Felip VI amb el desafiament d'exigir-li en públic saber si firmarà la gràcia i en serà “còmplice” i l'adeu a l'enemiga interna Susana Díaz a Andalusia. Amb totes les bateries enemigues desarticulades i amb el PP de Pablo Casado més pendent de rehabilitar el rei ferit per Ayuso que de fer oposició, el president espanyol mira a l'agenda internacional, comparteix un passeig de 20 metres amb Joe Biden i se sent lliure per poder triar el dimarts més idoni entre les dates del 22 i 29 de juny i del 6 i 13 de juliol. “No hi ha res més constitucional que construir convivència”, va afirmar ahir.

Un cop asfaltat el camí a la concessió de l'indult,

Les frases

“Quan vaig escoltar Ayuso em va semblar estrany i rar en el fons i la forma. A mi i al 99,9% dels espanyols”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“L'indult pot ser en qualsevol moment i crec que abans de marxar de vacances. Ho tenim a tocar”

Miquel Iceta
MINISTRE DE POLÍTICA TERRITORIAL

“Si prenguéssim partit el rei, com el 3 d'octubre, o si volguéssim intervenir potser s'hauria de plantejar abdicar”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Si signa els indults, per a molts altres serà un traïdor i còmplice, però si no els signa se saltarà la Constitució”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

“La societat té clar qui és qui i no hi ha més còmplices en els indults que qui els promou i aplaudeix”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

en la gestió del calendari el ministre de Política Territorial, Miquel Iceta, aposta per la immediatesa i fins i tot “no pot descartar” que arribin al Consell de Ministres d'avui, si bé l'ordre del dia es va tancar dijous sense l'assumpte. “Ho tenim a tocar”, va dir Iceta a Rac1 tot calcant una expressió independentista. Del que

està segur és que els presos seran indultats abans de l'1 d'agost. “Pot ser en qualsevol moment, però crec que serà abans que marxem de vacances. Depèn del president. Els polítics, fins a l'1 d'agost, no acabem. La vicepresidenta del govern ja ha dit que poden arribar d'aquí a poques setmanes”, va corroborar el ministre.

Error no forçat d'Ayuso

El govern de Sánchez observava amb atenció el potencial devastador de la segona edició de Colón, però el que no es podia imaginar és que l'aplec de 25.000 veus fos eclipsat per l'única presidenta del PP entusiasta amb la cita, Ayuso, i gràcies al que en el món del tennis es coneix com un error no forçat. L'escenari era la porta de Gènova, 13 i Casado havia pactat amb l'alcalde José Luis Martínez-Almeida i Ayuso centrar els dards en Sánchez. Però ella és un vers lliure. “Què farà el rei d'Espanya a partir d'ara? Firmarà aquests indults? El faran còmplice d'això?”, va gosar preguntar en públic tot interpel·lant Felip VI com si el rei tingués dret a escollir entre firmar o no l'indult lliurat pel govern espanyol, que és un acte degut. Des de Brussel·les, Sánchez no es va voler acarnissar amb l'error no forçat: “Quan vaig escoltar Ayuso em va semblar estrany i rar, en el fons i en la forma. A mi, i li haurà passat al 99,9% dels espanyols.”

Desautorització del PP

Tot i que la mascareta dissimulava diumenge el desconcert del seu rostre, Ca-

El miratge de Balduí i l'avortament

Fora del cercle d'Isabel Díaz Ayuso ningú entén què ha fet. La seva relliscada ha creat el miratge que Felip VI pot fer com el rei belga Balduí, que el 1990 va abdicar 36 hores per evitar la firma de la despenalització de l'avortament per objecció de consciència. I va

recuperar el tron amb la llei en vigor. “Felip VI ha de firmar l'indult. Si no el firmés voldria dir que el rei té un fons de poder de reserva allunyat del que la Constitució diu. El rei no pot tenir decisió política”, avisa el constitucionalista Fernando Álvarez-Ossorio. ■

sado no podia amagar la incomoditat en escoltar Ayuso i no va aplaudir-la. I la desautorització frontal va arribar ahir amb dues frases seques i tallants. “Res permet connectar els indults al menor rastre de servei a l'interès general i la seva responsabilitat correspon en exclusiva a Sán-

chez i el seu govern, com estableix el nostre sistema polític: una monarquia parlamentària exercida de forma impecable per Sa Majestat el Rei Felip VI”, va etzibar Casado a Ayuso. “La societat espanyola té molt clar qui és qui en el trist pla dels indults. I sap molt bé que ningú tret de

qui els promou i els aplaudeix és responsable d'aquest acte profundament immoral i tràgicament equivocat. No hi ha cap més còmplice que ells”, va reblar Casado agafant el mot “còmplice” com a avís explícit a Ayuso que la desautoritzada era ella.

Ayuso: “Em dol pel rei”

Després de sentir-se renyada, Ayuso corregia el tret al vespre: “I sí, la meua preocupació és que aquesta decisió arribarà a la taula del cap de l'estat. El rei va ser la veu i va ser l'esperança de tots els espanyols el 3 d'octubre. I em dol, i això, és una opinió personal, em dol profundament el compromís al qual el sotmetran. Per descomptat

L'APUNT

Per al lloguer, no hi haurà concòrdia

Carles Sabaté

El ministre Ábalos va advertir ahir que el govern de l'Estat no suspendrà la llei del lloguer catalana, que en fixa màxims de preu per a les zones de gran demanda i ofertes disparades, però sí que la durà al Constitucional per envair competències i esquivar el lliure mercat. És precisament el que es busca, incidir en un mercat salvatge de preus que foragita de casa no ja persones

sense feina, sinó treballadors amb sous mileuristes que no poden assumir els lloguers. De res servirà el front comú polític i social català, i que Podem i els comuns en fessin *casus belli*. Mal començament per a Ione Belarra, que, de voler estendre a l'Estat el decret que limita els lloguers abusius, haurà de conformar-se a no suspendre'l mentre no l'anul·li el TC.

ic a l'indult

Pedro Sánchez, ahir, en la trobada de l'OTAN a Brussel·les ■ EFE

Pablo Casado va presentar ahir la convenció del seu partit de la tardor ■ EFE

El PP porta la seva ofensiva contra la gràcia al Congrés

- Irromp la moció contra l'indult i la reforma de la sedició
- El PP rep 50.000 firmes diumenge i ja en suma 300.000

David Portabella
MADRID

L'indult als presos polítics va ser el motiu invocat pel PP, Vox i Cs per omplir la plaça de Colón de Madrid dos anys després de la cita del 10 de febrer del 2019 contra el relator en el diàleg Estat-Generalitat, i ara serà l'eix de l'ofensiva que Pablo Casado portarà des d'avui al Congrés. El PP sotmet a debat i votació en el ple que s'obre avui a les tres de la tarda una moció que demana al govern espanyol la denegació d'uns indults que encara no s'han produït i la renúncia a derogar o rebaixar les penes pel delictes de sedició en l'anunciada reforma d'aquest tipus de l'article 544 al Codi Penal.

Més enllà de forçar el PSOE a retratar-se perquè hi voti en contra, la moció del PP busca posar contra les cordes Pedro Sánchez, que en el passat abjurava de l'indult. "Cal posar fi als indults polítics. Sento ver-

La xifra

300.000

firmes té ara el PP en contra de l'indult, que estan lluny de les 800.000 contra l'Estatut el 2006 dels primers set dies.

gonya i demano perdó a la ciutadania pels del PSOE", va dir Sánchez en el programa *Viajando con Chester*, de Risto Mejide, el 2014 quan censurava la mesura de gràcia de José Luis Rodríguez Zapatero al banquer Alfredo Sáenz, del Santander, el 2011. A més de vetar l'indult i la reescriptura de la sedició per no afavorir els exiliats, la moció del PP sosté que la gràcia no té raons d'equitat, ni justícia, ni utilitat pública, i insta el govern a fer una política exterior que proporcioni "informació veraç" al Consell d'Europa sobre què va ser l'1 d'octubre del 2017.

El debat d'avui serà un aperitiu de la sessió de control de demà a les nou del matí, en què Pablo Casado exigirà a Sánchez dir si defensa la Constitució abans que Santiago Abascal (Vox) hi afegeixi quin és el preu de continuar en el poder. Si la vicepresidenta Carmen Calvo haurà de respondre a Cuca Gamarra (PP) "per què se sotmet a l'independentisme", els ministres Juan Carlos Campo (Justícia), Fernando Grande-Marlaska (Interior) i Margarita Robles (Defensa) respondran a preguntes sobre si l'indult facilitarà la cooperació judicial europea i l'aplicació de les euroordres.

El PP, alhora, es vanta que l'agitació als carrers de diumenge li ha reportat 50.000 firmes noves contra l'indult només aquell dia. El gruix de firmes és ara de 300.000, molt lluny de les 800.000 obtingudes el 2006 en la primera setmana quan es tractava de firmar contra l'Estatut. ■

que ell no és còmplice de res. Tota la culpa, que consti, recau en el president".

Des d'ERC, la portaveu, Marta Vilalta, va alertar que Felip VI no és un protagonista polític amb dret a elegir què vol fer. "Si prenguéssim el rei, com en va prendre el 3 d'octubre, o si volguéssim intervenir en una qüestió que a ell no l'afecta, potser s'hauria de plantejar abdicar perquè estaria traspasant aquelles funcions que li pertocquen com a monarca", va advertir la vicesecretària general d'ERC.

"O traïció o abdicació"

El president de Podem al Congrés, Jaume Asens, creu que la presidenta de

Madrid ha posat Felip VI entre l'espasa i la paret: "El pitjor enemic del rei és la dreta. El rei no pot no firmar, no hi ha marge. I Ayuso ha posat el rei en una posició molt difícil perquè si signa els indults per a molts altres serà un tra-

Sánchez se sent lliure per triar el dimarts més idoni abans de l'agost

idor i còmplice, perquè això és el que ha suggerit ella, però si no els signa se saltarà la Constitució i hauria d'abdicar perquè seria la major il·legalitat constitucional comesa per la monarquia", va dir

Asens. Pel diputat d'En Comú Podem al Congrés Joan Mena, "l'Espanya d'Ayuso és tan estreta que ja no hi cap ni tan sols el rei". La lleugeresa d'Ayuso era justificada ahir pel seu entorn com una pregunta retòrica que no s'adreçava al rei. Però la literalitat i la seva entonació altiva ho rebaten. La paradoxa és que tots els *barons* del PP absents a Colón -adduint excuses com ara una recepció al Vaticà o les festes de Salamanca- cauen en el fang d'Ayuso. "És evident que el rei ha de sancionar i per tant m'imagino que la presidenta de Madrid es preguntaria sobre la comoditat de la sanció", va alertar el gallec Alberto Núñez Feijóo. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exconseller d'Interior Miquel Buch, quan va anar a declarar davant del jutge del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, ara fa gairebé un any ■ ACN

El fiscal demana sis anys de presó per a l'exconseller Buch

■ L'acusa de malversació d'uns 53.000 euros pel contracte d'un sergent dels Mossos, a qui també demana presó per haver acompanyat Puigdemont ■ Junts reclama que l'expresident tingui escorta a l'exili

M. Piulachs / F. Espiga
BARCELONA

La Fiscalia Superior de Catalunya sol·licita sis anys de presó i 27 d'inhabilitació a càrrec públic per a l'exconseller d'Interior Miquel Buch (Junts), en considerar-lo autor dels delictes de malversació de fons i de prevaricació per haver contractat un sergent dels Mossos d'Esquadra perquè assessorés el departament en seguretat, però que ara va fer tasques d'escorta a l'expresident Carles Puigdemont, tot i ja no ser autoritat. Per al sergent Lluís Escolà, el fiscal sol·licita quatre anys i mig de presó i 23 d'inhabilitació al cos policial. I a tots dos fa tornar 52.712 euros pel sou a la Generalitat.

“És una peça més de la causa general contra l'independentisme. Ells no s'aturen, però nosaltres tampoc”, piulava ahir l'exconseller Buch en tenir notícia de l'escrit d'acusació de la fiscalia amb l'elevat càstig.

El tinent fiscal Pedro Ariche –que va intervenir en l'inici de la instrucció de la causa al TSJC, quan Buch era aforat– signa l'escrit d'acusació. Hi exposa que Escolà, sergent de la unitat d'escortes i adscrit a Presidència, va ajudar Puigdemont “a fugir” de Catalunya el 28 d'octubre del 2017, sense avisar els seus superiors, fet pel qual se li va obrir un expedient reservat i se'l va enviar a la comissaria de Martorell, com a càstig. De la marxa

Les frases

“És una peça de la causa general contra l'independentisme. Ells no s'aturen, nosaltres tampoc”

Miquel Buch
EXCONSELLER D'INTERIOR

“No serà fàcil, però demanem que el conseller Elena restableixi l'escorta al president Puigdemont”

Jordi Sánchez
SECRETARI GENERAL DE JXCAT

“Buch va acordar amb el rebel Puigdemont facilitar-li un servei de protecció”

Pedro Ariche
TINENT FISCAL A LA FISCALIA SUPERIOR DE CATALUNYA

Augmenta l'acusació a l'escopeter que va ferir Español

L'Audiència de Barcelona no descarta intencionalitat en l'actuació de l'escopeter de la policia espanyola que va disparar la pilota de goma que l'1-O va rebentar l'ull dret a Roger Español, després d'actuar a l'institut Ramon Llull. La secció tercera de l'Audiència ha estimat el recurs pre-

sentat per l'acusació particular de Roger Español, exercida per la penalista Anaïs Franquesa, i acordada transformar la causa en procediment sumarial, que permet una condemna de fins a 12 anys de presó. El tribunal considera que, encara que la bala de goma fos disparada contra el

terra i no al cap, l'actuació de l'agent tant pot qualificar-se de dolosa o intencional com d'imprudent, “sense que calgui descartar-ne cap”, com va fixar en el cas d'Ester Quintana. Ara el jutge ha de decidir en quin procés s'ha de jutjar Español, acusat d'atemptat a l'autoritat.

de l'expresident, hi ha dos agents dels Mossos més (Carles de Pedro López i Xavier Goicoechea), pendents de judici a l'Audiència Nacional, i per a qui la fiscalia els demana tres anys de presó pel delictes d'encobriment.

En el cas d'Escolà, va ser contractat com a assessor en matèria de seguretat per l'exconseller d'Interior, del 27 de juliol del 2018 al 13 de març del 2019. Buch “n'era coneixedor” i va permetre que Escolà realitzés tasques d'escorta a l'expresident Puigdemont, quan ja havia estat suspès per l'Estat espanyol amb el 155 i, després de ser processat pel Tribunal Suprem, indica el fiscal. Hi detalla que “del total de 224 dies que Escolà va ostentar el càrrec d'assessor, en 103 va estar fora de Catalunya”. Hi detalla viatges a Brussel·les, Copenhaguen i Lovaina. També precisa que “no consta” que el ministre de l'Interior contestés la petició de l'exconseller Buch que va indicar-li que calia dotar d'escortes l'expresident català i que necessitaven el permís de trasllat d'armes oficials. Per contra, hi afegeix que Escolà va presentar una sèrie d'estudis sobre “temes disperss i amb informació bàsica” i posa en dubte que “poguéssim millorar l'activitat del departament”.

Davant l'anunci de la fiscalia, JxCat va reclamar ahir que el Departament d'Interior assigni una escorta permanent a Carles Puigdemont, de la qual, ara mateix, no disposa. “Demanarem al conseller Elena que restableixi aquest servei en la línia del que tenen la resta d'expresidents de la Generalitat”, va exposar ahir el secretari general de la formació, Jordi Sánchez, que ara també va admetre que la situació en què es troba l'antic cap de l'executiu afegeix complexitat al cas. “Sabem que les solucions no seran fàcils de ztrobar, però és un afer que s'ha de treballar perquè és una anormalitat que el president Puigdemont no disposi d'escorta”, va reblar Sánchez. Ja en clau més política, el dirigent de Junts va ser molt crític amb la petició de pena de la fiscalia: “És una mostra més que la repressió no s'atura, i que l'Estat espanyol no té cap voluntat d'encarar la resolució del conflicte a Catalunya.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sànchez nega cap crisi interna i veu una voluntat de debilitar JxCat

El secretari general minimitza el pes dels crítics i afirma tenir el suport del gros del partit. També denuncia que la seva reflexió sobre l'1-O es va manipular per generar soroll

Francesc Espiga
BARCELONA

Després d'una setmana, la passada, en què la seva figura va ser objecte de debat i crítiques més o menys abrandades entre alguns sectors de l'independentisme i del seu mateix partit, el secretari general de JxCat, Jordi Sànchez, va voler posar ahir els punts sobre les is. I, per fer-ho, va aprofitar un permís penitenciari per compareixer en persona en la roda de premsa posterior a la reunió de l'executiva de la formació, un fet del tot inusual i que revelava una voluntat de voler explicar-se. I el primer missatge que va voler llançar és que no hi ha cap crisi a Junts i que el seu no és un càrrec que ara mateix estigui en discussió. "No m'ha passat pel cap deixar-lo", va manifestar Sànchez, que també va assegurar que durant el *conclave* d'ahir es va constatar que "JxCat està absolutament

La frase

"Alguns han volgut aprofitar de manera anònima la polèmica per obrir una pretesa crisi política a JxCat"

Jordi Sànchez
SECRETARI GENERAL DE JXCAT

unit i compacte" i que, anant al seu cas en particular, se sentia "acompanyat tant per l'executiva com pel president [Carles Puigdemont] en particular". En aquest punt, va voler treure rellevància política a l'escrit que circula entre algunes agrupacions i militants en què es fa una crítica frontal a la seva gestió, i en què es demanen signatures per forçar-ne la renúncia, i del qual va recordar que és un text "anònim" i que, segons ell, "ha estat aprofitat per alguns per obrir una suposada crisi política a JxCat". Per exemplificar que la situació interna en el partit és as-

sossegada, va exposar que en la darrera setmana només hi ha hagut tres baixes d'afiliats, mentre que les altes han estat nou.

Sànchez també va voler anar a l'origen de la polèmica, concretament un article seu aparegut al diari *Ara* i del qual, segons va dir ahir, es va "manipular" la reflexió que allà feia sobre l'1-O. Per aclarir-ho, o si més no intentar-ho, va assegurar que no va voler minimitzar el referèndum, del qual diu sentir-se'n "pare", i del qual va asseverar que tenia com a propòsit últim fer la independència. "Qualsevol que em conegui sap perfectament quin és el meu pensament sobre el que va ser l'1-O", va indicar, per censurar tot seguit: "Per tant, qui cregui que Jordi Sànchez va contribuir modestament a l'1-O renunciant a la independència, o és molt ignorant o té molt mala fe. I la ignorància es perdona, la mala fe s'ha de superar", va rematar. ■

Jordi Sànchez, durant la seva compareixença d'ahir després de l'executiva de JxCat ■ EPA

"No hi haurà cap renúncia dels meus ideals polítics"

Amb la perspectiva que la concessió dels indults és una decisió més o menys imminent, Jordi Sànchez va voler aprofitar la seva compareixença d'ahir per referir-se a un afer que el toca en primera persona. Per començar, va utilitzar tota l'estona el condicional per referir-se a la qüestió —"si s'acaben donant", "si

acaba passant" — per afegir-hi tot seguit que estem parlant d'una mesura de gràcia "que és una solució molt parcial al conflicte, ja que també hi ha centenars i centenars de persones que també pateixen la repressió". Ja entrant en el pla més personal, Sànchez va voler recalcar: "El que he estat dient des del pri-

mer dia és que aquests indults, si arriben, no seran a canvi de cap penediment ni renúncia dels meus ideals polítics." També va admetre sobre una eventual excarceració: "Alleugerirà el dolor propi, el de l'entorn familiar i també generarà satisfacció en les persones que ens han mostrat la seva solidaritat."

Oriol Lladó rellevarà Sabrià en la direcció d'ERC

Redacció
BARCELONA

El consell nacional d'ERC ratificarà el dia 19 un conjunt de canvis en l'executiva del partit, després que alguns dels seus membres més destacats hagin passat a assumir responsabilitats de govern. És el cas, per exemple, de Sergi Sa-

brià, que actualment s'ocupava de la vicesecretaria general de comunicació i estratègia, i que ha estat nomenat director de l'Oficina del President, Pere Aragonès. El seu substitut en el partit serà el que va ser regidor a Badalona Oriol Lladó. La diputada i exconsellera de Salut Alba Vergés serà la

nova vicesecretària general de Partit Obert, càrrec que fins ara ocupava Isaac Peraire, nou director de l'Agència Catalana de Residus. Entre altres canvis també es crea una secretaria de coordinació de política supramunicipal, que lideraria l'exdiputada al Congrés Laia Cañigueral. ■

3r Festival Mallorca *Les Galeries* **Mallorca OPERA**

Mercè Sampietro **actriu**
Margarita Rodríguez **soprano**
M. Victòria Cortès **piano**
Direcció escènica **Totí Fuster**

4 de juliol de 2021, a les 19.00 h
Claustre de Sant Domingo, Pollença

18 d'agost de 2021, a les 20.00 h
Col·legi Fra Joan Ballester, Campos

Venda d'entrades:
euroclassics.es

Lítica
de Lucia Pietrelli
Premi Lletres d'Or 2020

AETIB
Departament de Cultura, Patrimoni i Política Lingüística

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Laura Vilagrà, Pere Aragonès, Albert Batet i Mònica Sales durant la trobada d'ahir a la tarda a la Generalitat ■ GERARD ARTIGAS / ACN

Compromís amb la taula de diàleg i a explorar altres vies

■ JxCat i Aragonès refermen en la reunió que volen explorar la via negociada per a l'amnistia i el dret a l'autodeterminació, però no concreten què faran si falla ■ No hi ha data per a la reunió amb Sánchez

Jordi Alemany
BARCELONA

Després d'uns darrers dies de polèmica epistolar a ERC i JxCat sobre les vies per aconseguir exercir el dret a l'autodeterminació i l'amnistia, la reunió entre el president de la Generalitat, Pere Aragonès, i la consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, amb el president del grup parlamentari de JxCat, Albert Batet, i la seva portaveu, Mònica Sales, va servir per canalitzar les relacions mostrant plena sintonia per participar de "manera honesta i sincera" en la taula de diàleg amb el govern espanyol. Paraules amb les quals van coincidir la mateixa Vilagrà en una roda de premsa i JxCat en un comunicat. En ambdós casos també van deixar la porta oberta a "explorar totes les vies" en el cas que aquest diàleg no fructifiqui, però en cap cas van fer referència explícita a la via unilateral, i es van remetre al que s'es-tipula a l'acord de govern: el que es decideixi en els mecanismes i organismes

Les frases

“JxCat ens ha mostrat el seu compromís honest i sincer en el plantejament de la taula de diàleg”

Laura Vilagrà
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“Hem de treballar incansablement per aconseguir la independència”

Albert Batet
PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DE JXCAT

“Creiem que hi ha d'haver diàleg entre Catalunya i Espanya, però també entre els catalans”

Alicia Romero
PORTAVEU DEL PSC AL PARLAMENT

de coordinació en el marc d'un consens estratègic.

Vilagrà va explicar que la trobada va servir per constatar que hi havia plena coincidència en "la determinació per avançar i assolir la república catalana" durant aquesta legislatura, i que s'havien mostrat disposats a activar el pacte per a l'autodeterminació i l'amnistia. La consellera havia explicat anteriorment que s'havien conjurat per ser un bon govern i estar al costat de la gent amb "una gestió eficaç", però també per treballar "incansablement per la independència".

De la trobada no en va sortir encara la data de la reunió prevista entre Aragonès i Pedro Sánchez, ni la convocatòria de la taula

de diàleg amb l'executiu espanyol, que Vilagrà va insistir que ha de ser al més aviat possible. Tampoc es va posar sobre la taula quin noms de les formacions integraran la comitativa.

Altres qüestions que van acordar durant la reunió va ser la iniciativa per fer polítiques actives d'habitatge o la gestió dels fons europeus vinculats al programa Next Generation per impulsar mesures contra el canvi climàtic i transformar l'administració, precisament una de les conclusions del Grup de Treball Catalunya 2022 que es van comprometre a impulsar.

Aquesta és la primera trobada de la roda de reunions que Aragonès farà

amb totes les formacions, a excepció de Vox, i que demà tindrà continuïtat amb la reunió amb la presidenta del grup parlamentari de la CUP, Dolors Sabater, i la seva portaveu, Eulàlia Reguant. A la tarda es farà la reunió amb Salvador Illa i Alicia Romero, del PSC, i Jéssica Albiach i David Cid, dels comuns.

El PSC va avançar que a la trobada hi aniran amb l'ànim d'"avançar i construir", va explicar la portaveu al Parlament, Alicia Romero. Li presentaran els quatre eixos prioritaris amb els quals volen teixir aliances: un pacte contra la pandèmia, pels fons europeus, un acord per renovar els càrrecs nomenats pel Parlament amb man-

datos caducats i un acord pel pluralisme. Romero va reclamar que es posi en funcionament la taula de diàleg de la "Catalunya endins" amb tots els partits perquè Aragonès "tingui la legitimitat que defensarà temes d'interès majoritari" de la ciutadania quan es convoqui l'altra taula de diàleg entre governs. El portaveu de CatComú, Joan Mena, també va demanar la convocatòria de la taula de partits catalans per negociar amb l'Estat "amb una posició com més forta millor".

Qui va reclamar tanda a la roda de trobades va ser el PDeCAT, apel·lant al fet que són una part representativa del país. La secretària general de la formació, Àngels Chacón, va anunciar que faria la petició de la trobada amb el president per compartir l'actualitat i per exposar-li la seva visió de la realitat. Va donar per fet que, com a actors polítics, tindran protagonisme a la taula de partits i va advertir que "ningú parli i s'apropiï del 52% del vot independentista" si el PDeCAT no hi és. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Pedro Sánchez, a l'alça

A Pedro Sánchez li ha anat molt bé que les dretes "punxessin" en la manifestació de Madrid en contra dels indults, tot i que ha d'afanyar-se a concedir-los per evitar que hi hagi noves protestes. Sectors del PP, Cs i Vox volen ser recurrents i fer noves convocatòries en els pròxims dies en contra d'uns indults que ja s'haurien d'haver produït. Des de fa dies el PSOE té preparat el terreny, fins i tot amb el vistiplau dels crítics a la gestió de Sánchez. En el fons a la dreta també els convé que la decisió es produeixi immediatament. Els indults els poden donar rèdits polítics en l'àmbit d'iniciatives parlamentàries. Mentrestant, en l'àmbit electoral la dreta té par-ròquia favorable al "perdó de les persones". Una qüestió que pot despertar debat intern sobretot alhora que no tota la dreta política està d'acord amb la maleïda frase "que es podreixin a la presó".

Pedro Sánchez va a l'alça dins el batibull polític madrileny. En pocs temps haurà aconseguit mitigar els indults i d'altra banda fer desaparèixer de l'escena política Pablo Iglesias, i substituir-lo per Ione Belarra. Ministra més procliu al govern de coalició del PSOE-UP. De regal i dins de la seva pròpia casa a Sánchez li ha desaparegut Susana Díaz. Un malson per al president espanyol que com Iglesias tampoc el deixava dormir.

Des de fa uns dies la carpeta de Catalunya li està impeding dormir. S'està preparant el terreny per a una pròxima entrevista amb Pere Aragonès, i perquè surti de l'entrevista amb un pa sota el braç que no serà ni l'autodeterminació ni l'amnistia, i inclourà millores fiscals difícils de rebutjar i de pretext polític perquè ERC segueixi mantenint el seu suport al PSOE al Congrés. D'anar a l'alça com va en els darrers temps és possible que Sánchez s'animi i convoqui eleccions abans d'hora. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

‘Aturem el Parlament’: deu anys d’angoixa i solidaritat

■ En el desè aniversari de la mobilització ciutadana contra les retallades, vuit persones encara estan pendents si han de complir tres anys de presó ■ Esperen l’indult i cinc, el TC i per anar a Estrasburg

El Parlament, barrat. El govern català va decidir un dia abans de la gran manifestació, el 14 de juny del 2011, tancar els accessos al Parlament de Catalunya per evitar la protesta. ■ ROBERT RAMOS

“Aturem el Parlament”. Es cridava als carrers de Barcelona, i força gent va anar als voltants de la cambra. L’eniuig també era pel desallotjament violent de la plaça Catalunya del 15-M. ■ A. PUIG

El diputat Ernest Maragall. És un dels polítics que va entrar-hi caminant i va ser escridassat. En el judici va ser “l’únic” que va treure ferro als fets, segons familiars dels encausats. ■ ANDREU PUIG

Cap ferit dels ‘indignats’. La protesta va causar destrosses, però cap ferit. Van criticar la diputada Montserrat Tura (PSC) per reclamar per la seva gavardina, pintada amb una creu. ■ ORIOL DURAN

L’Audiència Nacional els absol. El tribunal va absoldre els dinou acusats perquè cap d’ells era l’autor de danys greus. El Suprem, amb Marchena, va condemnar-ne vuit a tres anys el 2015. ■ ACN

“I ho tornaria a fer”. És el lema que van exhibir familiars dels encausats el 2014 per la protesta al Parlament. El president d’Òmnium, Jordi Cuixart, el recupera el 2019 al Suprem per l’1-O ■ ORIOL DURAN

neficiar del que digui als altres cinc casos pendents.

Mercè recorda que l’estiu del 2011 ho va viure tot de forma incrèdula i no va ser conscient de la gravetat de la situació fins anar a Madrid al judici a l’Audiència Nacional. “És un desgast emocional i econòmic, i allà érem familiars de catalans i familiars de nois bascos en altres processos”, recorda. Per Mercè, els joves del cas del Parlament són els pioners de la repressió viscuda després per l’1-O.

Transgredint la norma espanyola –ja que no es pot condemnar persones absoltes sense nova prova ni escoltar-los–, Marchena va condemnar-los el 2015 per “la intimidació ambiental” creada, concepte que el jutge Pablo Llarena va copiar el 2019 per fer engarjolar els presos polítics per l’1-O i sen-

Les frases

“Ja han complert la condemna... I més que l’indult, prefereixo que Estrasburg digui que se’ls van vulnerar drets fonamentals”

“Hem passat molta angoixa, però també ens hem fet més savis i forts”

Mercè Juan
MARE D’OLGA I DE L’ASSEMBLEA DE FAMILIARS DELS CONDEMNATS

se violència real. El magistrat Ramón Sáez, de l’Audiència Nacional, va ser el ponent que va absoldre els acusats del Parlament, com després del major Trapero. En el seu cas, ni la fiscalia ni cap institució va presentar-hi recurs. I la tercera és que els familiars dels joves es van avançar a Òmnium i el 2014 el seu lema ja era: “Jo també estava al Parlament. I ho tornaria a fer.”

Mercè retreu el control dels Mossos a aquests joves, que “segur tenien fitxats”, ja que provenien de diferents protestes i anteriors, com ara contra el Pla Bolonya, Can Vies o per la sanitat pública a Bellvitge. I que recomanaria a altres famílies amb fills detinguts a les protestes: “Que es deixin ajudar. Emocionalment és molt difícil, i la Xarxa Antirepressió de Familiars de Detingudes n’és pionera”, sosté. ■

Mayte Piulachs BARCELONA

José, Àngela, Ciro, Olga, Rubén, Carlos, José María i Jordi avui fa deu anys que van participar en la multitudinària mobilització ciutadana contra les retallades en despesa social, anomenada *Aturem el Parlament*. I encara avui no saben si han d’entrar a un penal per complir tres anys de presó, que l’any 2015 els va imposar el Suprem, de forma irregular, ja que l’Audiència Nacional els havia absolt, com a tretze joves més.

I des de fa sis anys esperen que el govern espanyol els respongui si accepta o no concedir-los un indult, sol·licitat el maig del 2015. També esperen poder anar a Estrasburg perquè condemni l’Estat espanyol en castigar el dret a manifestació. El Tribunal Constitucional (TC) ja va rebutjar l’empara a tres d’ells, i fa uns mesos el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) no va voler entrar al fons perquè el TC havia descartat que fos un cas de “transcendència constitucional”, un filtre perillós. El TC encara té

pendent de resoldre el cas de cinc dels *indignats*. Recentment s’ha sabut que el ple del TC va rebutjar, per set vots en contra i quatre a favor, la ponència del magistrat Cándido Conde Pumpido, que s’inclinava per estimar el recurs d’empara d’una de les condemnades, i l’ha encarregat a un altre membre del tribunal perquè reculli en sentència l’opinió majoritària de la sala. És a dir, avalar la condemna, que els va imposar un tribunal encapçalat per Manuel Marchena. Després, podran anar al TEDH.

El Suprem es va oposar al fet que se’ls concedís l’indult adduint que la conducta dels condemnats va implicar “un atac a un pilar de l’estructura democràtica”. També s’hi van oposar el Parlament (rectificat el 2020) i la Generalitat, que com la fiscalia va presentar recurs a la seva absolució. I l’Ajuntament de Barcelona va aprovar una moció per exigir al govern espanyol que indultés els *indignats* el gener del 2016, quan Ada Colau va accedir per primera vegada a l’alcaldia amb la formació Barcelona en Co-

mú, hereva del moviment del 15-M, que a Barcelona va tenir la darrera mobilització al Parlament.

Pioners de l’1-O

“Prefereixo que no els concedeixin l’indult, que seria com rentar-se la cara del que els van fer. Millor que Estrasburg creï jurisprudència amb ells i digui que ningú pot ser represaliat pel fet d’exercir el dret de manifestació.” Així ho expressa Mercè Juan, mare d’Olga, una de les condemnades a tres anys de presó i que el TEDH va refusar el seu cas, però que es pot be-